

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story מקרא-key:	statement- מימרא ♣ קשיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
---	---

נדה- יוצא דופן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בשלמא לר' יוחנן, כי היכי דאיכא תנא דקאמר יום אחד בשנה חשוב שנה, הכי נמי איכא תנא דאמר ל' יום בשנה חשובין שנה. אלא לר' ינאי קשיא												מה.
קשיא.												מה.
פחות מכאן כנותן אצבע בעין.												מה.
הני בתולין מיזל אזלי ואתו, או דלמא אתצודי הוא דלא מתצדי עד לאחר ג'?	איבעיא להו:											מה.
למאי נפקא מינה												מה.
כגון שבעל בתוך ג' ומצא דם, ובעל לאחר שלוש ולא מצא דם. אי אמרת מיזל אזלי ואתו - שהות הוא דלא הויא להו, אלא אי אמרת אתצודי הוא דלא מתצדי עד לאחר ג', הא - אחר בא עליה												מה.
מאי?												מה.
ומאן לימא לן דמכה שבתוך ג' אינה חוזרת לאלתר? שמא חוזרת לאלתר, והא אחר בא עליה	מתקיף לה רב חייה בריה דרב איקא:											מה.
אלא נפקא מינה: כגון שבעל בתוך ג' ומצא דם, ובעל לאחר ג' ומצא דם. אי אמרת מיזל אזלי ואתו - האי דם בתולין הוא, אלא אי אמרת אתצודי הוא דלא מתצדי אלא עד לאחר ג' - האי דם נדה הוא												מה.
מאי?												מה.
פחות מכאן - כנותן אצבע בעין	רב חסדא: ת"ש:											מה.
למה לי לתני כנותן אצבע בעין? לתני פחות מכאן - ולא כלום												מה.
מאי לאו - הא קמ"ל: מה עין - מדמעת וחוזרת ומדמעת, אף בתולין - מיזל אזלי ואתו.												מה.
מעשה ביוסטני בתו של אסורוס בן אנטוניוס שבאת לפני רבי, אמרה לו: רבי, אשה בכמה ניסת?												מה.
בת ג' שנים ויום אחד.	אמר לה: [רבי]											מה.
ובכמה מתעברת?												מה.
בת י"ב שנה ויום אחד.	אמר לה: [רבי]											מה.
אמרה לו: אני נשאתי בשש וילדתי בשבע, או לשלש שנים שאבדתי בבית אבא												מה.
ומי מעברה?												מה.
ג' נשים משמשות במוך, קטנה מעוברת ומניקה קטנה - שמא תעבר ותמות, מעוברת - שמא תעשה עוברה סנדל, מניקה - שמא תגמול את בנה וימות. ואיזוהי קטנה - מבת י"א שנה ויום אחד ועד י"ב שנה ויום אחד פחות מכאן, או יתר על כן - משמשת והולכת - דברי ר"מ	והתני רב ביבי קמיה דרב נהמני: [ר"מ]											מה.
אחת זו ואחת זו - משמשת כדרכה והולכת, ומן השמים ירחמו, שנאמר (תהלים קט"ז) שומר פתאים ה'.	החכמים:											מה.
איבעית אימא: (יחזקאל כ"ג) אשר בשר חמורים בשרם												מה.
ואיבעית אימא: (תהלים קמד) אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר.												מה.
מעשה באשה אחת שבאת לפני ר"ע, אמרה לו: ר', נבעלתי בתוך שלוש שנים, מה אני לכהונה?	ת"ר:											מה.
כשרה את לכהונה.	אמר לה: [ר"ע]											מה.
אמרה לו: רבי, אמשול לך משל, למה הדבר דומה - לתינוק שטמנו לו אצבעו בדבש, פעם ראשונה ושניה - גוער בה, שלישית - מצצה.												מה.
אמר לה: אם כן - פסולה את לכהונה.	אמר לה: [ר"ע]											מה.
ראה התלמידים מסתכלים זה בזה												מה.
אמר להם למה הדבר קשה בעיניכם												מה.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof- ראיה
מקרא- key:	

		Talmud Navigator												
		מ	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
מקרא- key:	מאן דאמר													
מזה:	אמרו ליה: כשם שכל התורה הלכה למשה מסיני, כך פחותה מבת שלש שנים - כשרה לכהונה הלכה למשה מסיני.													!
מזה:	ואף רבי עקיבא לא אמרה אלא לחדד בה את התלמידים.													!
מזה:	בן תשע שנים ויום אחד שבא על יבמתו - קנאה, ואין נותן גט עד שיגדיל.													!
מזה:	ומטמא בנדה לטמא משכב תחתון כעליון.													!
מזה:	ופוסל ואינו מאכיל בתרומה													!
מזה:	ופוסל את הבהמה מע"ג המזבח, ונסקלת על ידו.													!
מזה:	ואם בא על אחת מכל העריות האמורות בתורה - מומתין על ידו והוא פטור.													!
מזה:	ולכשיגדיל, בגט סגי לה?													!
מזה:	עשו ביאת בן ט' כמאמר בגדול, מה מאמר בגדול צריך גט למאמרו וחליצה לזיקתו, אף ביאת בן ט' - צריך גט למאמרו וחליצה לזיקתו.	והתניא:												!
מזה:	הכי קאמר. לכשיגדיל יבעול ויתן גט.	רב:												!
מזה:	בת אחת עשרה שנה ויום א' - נדרה נבדקין													!
מזה:	בת שתים עשרה שנה ויום א' - נדרה קיימין, ובדקין כל שתים עשרה.													!
מזה:	בן שתים עשרה שנה ויום אחד - נדריו נבדקין													!
מזה:	בן י"ג שנה ויום אחד נדריו קיימין, ובדקין כל שלש עשרה.													!
מזה:	קודם לזמן הזה, אע"פ שאמרו יודעין אנו לשם מי נדרנו, לשם מי הקדשנו - אין נדרהם נדר, ואין הקדשן הקדש. לאחר הזמן הזה, אע"פ שאמרו אין אנו יודעין לשם מי נדרנו, לשם מי הקדשנו - נדרן נדר והקדשן הקדש.													!
מזה:	וכיון דתנא בת אחת עשרה שנה ויום א' - נדרה נבדקין, בת י"ב שנה ויום א' נדרה קיימין למה לי?													!
מזה:	סד"א בודקין לעולם - קמ"ל.													!
מזה:	וכיון דתני בת י"ב שנה ויום אחד - נדרה קיימין בודקין כל שתים עשרה למה לי?													!
מזה:	סלקא דעתך אמינא: הואיל ואמר מר ל' יום בשנה חשובים שנה היכא דבדקנא ל' ולא ידעה להפלות - אימא תו לא ליבדוק, קמ"ל.													!
מזה:	ולתני הני תרתי בבי: בת י"ב שנה ויום א' נדרה קיימין, ובדקין כל י"ב, בת אחת עשרה ויום א' נדרה נבדקין למה לי?													!
מזה:	איצטריך. סד"א: סתמא - בשתים עשרה בעיא בדיקה, באחת עשרה לא בעיא בדיקה. והיכא דחזינן לה דחריפא טפי - מיבדקה באחת עשרה, קמ"ל.													!
מזה:	קודם הזמן הזה ואחר הזמן הזה למה לי?													!
מזה:	סד"א: הנ"מ - היכא דלא קאמרי אינהו, אבל היכא דקאמרי אינהו - נסמוך עלייהו, קמ"ל.													!
מזה:	אלו - דברי רבי	ת"ר: [רבי]												!
מזה:	דברים האמורים בתינוקות - בתינוק אמורים, דברים האמורים בתנוק - בתנוקת אמורים.	ר"ש בן אלעזר:												!
מזה:	מ"ט דרבי - דכתיב (בראשית ב) ויבן ה' אלהים את הצלע - מלמד שנתן הקב"ה בינה יתירה באשה יותר מכאיש.	רב הסדא: [רבי]												!
מזה:	ואידך													!
מזה:	ההוא מבעי ליה לכדריש לקיש	[רשב"א]												!
מזה:	ויבן ה' אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויביאה אל האדם - מלמד שקלעה הקב"ה לחוה והביאה אצל אדם הראשון, שכן בכרכי הים קורין לקלעיטא בנייתא.	דאמר ריש לקיש משום ר"ש בן מנסיא:												!

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מבאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story :מקרא-key	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
---	---

		Talmud Navigator											
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מירא	מאן דאמר												
נדה-יוצא דופן													
מירא	מאן דאמר												
ור"ש בן אלעזר מ"ט?										^	מה:		
מתוך שהתינוק מצוי בבית רבו נכנסת בו ערמומית תחלה.	רב שמואל בר רב יצחק: [רשב"א]									!	◇	מה:	
תוך זמן, כלפני זמן או כלאחר זמן?	איבעיא להו:									^	◇	מה:	
למאי הלכתא?										ז		מה:	
אי לנדרים										!		מה:	
לאו כלפני זמן דמיא, ולא כלאחר זמן דמיא.										ז		מה:	
אלא, לעונשין										!	◇	מה:	
מאי?										^		מה:	
תוך זמן - כלפני זמן	רב ור' חנינא:									◆	!	◇	מה:
תוך זמן - כלאחר זמן.	ר' יוחנן ור' יהושע בן לוי:									◆	!	◇	מה:
וסימניך: (רות ד') וזאת לפנים בישראל.	רב נחמן בר יצחק:									■		מה:	
אחר זמן הזה, אע"פ שאמרו, אין אנו יודעים לשם מי נדרנו, לשם מי הקדשנו - נדריהם נדר והקדשן הקדש	מתיב רב המנונא:									ז	◇	מה:	
הא תוך זמן - כלפני זמן										ז		מה:	
אימא רישא, קודם הזמן הזה, אע"פ שאמרו, יודעים אנו לשם מי נדרנו לשם מי הקדשנו - אין נדריהם נדר, ואין הקדשן הקדש	אמר ליה רבא:									■	ז	◇	מה:
הא תוך זמן - כלאחר זמן										ז		מה:	
ולא היא, רבא קטעי. הוא סבר: רב המנונא ממשנה יתירה קדייק, ואדדייק מסיפא - לידוק מרישא, ולא היא.										!		מה:	
רב המנונא מגופא דמתניתין קא דייק, הא לאחר זמן היכי דמי? אי דלא אייתי שתי שערות - קטן הוא, אלא לאו - דאייתי שתי שערות	[רב המנונא]									■	!	◇	מה:
וטעמא דלאחר זמן הוא דגמר' לה למילתיה, הא תוך זמן - כלפני זמן.										!		מו.	